



DEBRECZENI HIRLAP

Fizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap.
vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős
Kutasi Imre
kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Várad-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Nagy-Várad-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

Képtelenségek.

Debreczen, január 9.

Ha nem volna olyan szomorú, mulatni lehetne rajta.

Magyarországnak életfentartója az alkotmány. Az alkotmánynak szerve a parlament. Ugy-e bár, ez igaz, erre meg esküszik minden magyar ember, akármi féle párthoz tartozzék is?

Már most tessék nézni ezt a parlamentet. Tiztől kettőig szavaz. Holnap megint fog szavazni s ha Bánffy most Bécsben nem csap fel keresztelő szent Jánosnak, a bájos parlamenti Heródiások tovább lejtik a gyönyörű csábtánczot, akár egy esztendőig is.

Nos hát, tessék ezt a parlamentet nézni és tovább fentartani az axiómát, hogy parlament nélkül nem élet az élet intra Hungariam. Verejtékes adófizető polgár, remegj, aggódj, hogy valamiképen el ne vegyék a parlamentedet. Mert mihez fognál te napi négy névszerinti szavazás nélkül?

Mikor már kéréhetetlenül meg kellett barátkozni a törvényen kívüli állapot bekövetkeztével, a józan közvélemény meg nyugvással fogadta a kormány kínos igyekvését, hogy a törvényes formák közül mindent megtartsa, a mi megtartható. A legnagyobb megnyugvást keltette, hogy az országgyűlést együtt akarja tartani, hadd legyen permanens ellenőrző fórum, melynek a kormány minden tétéről beszámol.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

Istenitélet.

László doktor, a divatos párbajorvos, a kinek minden estére telt egy érdekes története a saját praksisából, végigsimitotta a vécóra után szép, hosszú szakállát és elmondta a következő históriát.

I.

A dolog teljes megértése végett szükséges, hogy röviden elmondjam az előzményeket is.

A Gellért Magda és Pekry kapitány házaságában volt valami a Vasgyáros első felvonásából.

A szép Magdának vagy két esztendőn keresztül elismert udvarlója volt Balajthy Sándor a poéta.

A kapitány, ez a szegény vad és meglehetősen naiv óriás, — a ki fülíg szerelmes volt a leányba, csak a sóhajtozó harmadik ostoba és szánalomra méltó szerepet játszott.

A leány és a poéta vakon szerették egymást tömérdek sokat ábrándoztak és tömérdek sokat veszekedtek.

Hát tessék, az elleőrző fórum. A kormány iránt bizalmatlan ellenzék miatt a kormány akár kikiálthatná Magyarországot Muszkaország, ők nem ellenőriznék, ők a jegyzőkönyvet obstruálják meg. Nem abszurdum ez? A mikor épen az volna a kötelességük, hogy a polémia erejével, különösen a kisebbség ellenőrző tisztjének betöltésével ránehezdedjenek a kormányra és féltékenyen őrizzék az ország és a törvények érdekét a saját felelősségére cselekvő kormány ellen, ők névszerinti szavazásokkal kötözik meg a parlamentet. De hát mivel abszurdum, így kell annak lennie.

S a kérdés még mindig az: feloszlatják-e a Házat? Ugyan, hát együtt van-e még a Ház? Bánffy Dezső nem oszlatta föl, de fölzlatta a kisebbség. Mert a képviselőház, mikor csak kerepel, nem képviselőház, annak hasznát nem látja senki, célját, rendeltetését nem tölti be. A mig szavazással ölik az időt, annyi, mintha nem is volna képviselőház.

E mellett pedig az alkotmányt védik. Meggátolják a törvény uralmát, hogy megvédjék az alkotmányt. Meggátolják a képviselőház rendes funkcionálását — ez is az alkotmány védelméhez tartozik. Uram, istenem, ha még soká védik, úgy elpusztul, mintha sohasem is lett volna.

A kormány pedig merényletet intéz az alkotmány ellen. Elkészíti a törvényeket: ez merénylet. Egy utolsó kísérlet tesz a teljes törvényes forma megóvására: ez is

merénylet, Nem engedi, hogy anarkia és nyomor járjon az obstrukció nyomában: ez a legvéresebb merénylet.

Vitatják, hogy a mai helyzetben adót fizetni honarulás. Biróhoz fordulni gyalázat. Tolvajt becsukni zsarnokság. Az alkotmány igazi szelleme megköveteli, hogy az ország iránt senki se teljesítse kötelességét és az ország ne teljesítsen semmi kötelességet. Az alkotmány szent nevében más rend és törvény ma nem uralkodhat Magyarországon, mint a Szahara kellő közepén.

Hát ez kell a magyarnak. Igaz ez? Nem tudom, de lehet, mivel abszurdum. A cifra szűr és a cifra logika hazájában élünk. Arról nincs szó, hogy a józan emberek sokasága vallaná ezeket a tanokat, de hát az épen fátuma minden igaz ügynek, hogy a józan sokaság hallgat, az éretlen kevesek pedig mindig lármáznak.

Nem győz meg senkit a láрма, de kívánatosá teszi a csendet. És akkor ismét a bölcsesség színében ékeskedik az abszurdum; engedjünk a lármának, nincs ugyan igazsága, de van hangja. Az okosabb enged — tehát győzzön az esztelenség, hogy legyen csend.

Az igazság, a jog, a legszentebb érdekek, a jövő sorsa — mindennek vissza kell vonulnia, hogy győzzön a láрма. Ez is abszurdum, de hát tessék megkérdezní a kilépetteket: miért mégis ezt a nézetet vallják? Csak egy feleletünk lehet; épen azért.

Egy ilyen hatalmas czivakodás után történt, — hogy mikor a kapitány estefelé látogatást tett Gellértéknél, — a leány kipurult arczal és tüzből égő szemekkel lépett eléje.

— Szeret engem Pekry?

A deres fe jú, szerelmes maczkó majd hogy a lába elé nem borult erre a kérdésre Magdának.

Lehajolt és egy imádással teljes lángoló csókot nyomott a leány fehér kiesi kezére:

— Hát még kérdezheti?

— Akkor hát vegyen feleségül. Magához megyek.

Pekry kapitány, a ki — hitet lehet rá tenni — soha életében se látta a Vasgyarost, térdre borult a leány előtt és hat hét múlva már nászuton jártak a kék Itáliában.

II.

Eltelt három esztendő. Azt mondhatnám hogy a házastársak még éltek, mint két turbékoló galamb, ha nem találnám kissé merésznek ezt a hasonlatot.

Egy kapitányt, azt hiszem semmi körülmények között se szabad turbékoló galambhoz hasonlítani.

Mondjuk tehát, hogy úgy éltek, — mint egy turbékoló galamb és egy turbékoló — medve.

A poéta e közben megírta Szerelem halálát és ezekkel a gyötrelmesen szomorú, bánatos versekkel óriási irodalmi nagy sikert aratott. — Majdnem akkorát, mint egy felsztendővel később a Szerelem feltámadásával.

A szerelemnél egy ostobább dolog van a világon — a féltékenység. Ostoba, a mikor ok talan és talán még ostobább, a mikor — oka van neki.

En nem tudom, mi volt az oka: valami névtelen levél-e, vagy pusztán az az ösztön szerü aggodás, az az önként fakadó kétely — a mely rendszerint együtt jár a szerelemmel: de az bizonyos, hogy egy borus alkonyon a kapitány csunya lovagiatlanságra veteledett.

Felkutatta a felesége íróasztalát, a mikor az assozny nem volt odahaza.

A kutatás minden reményt messze felülmúló eredménnyel járt.

A kapitány vagy tizenöt sajtóságos levél két talált, olyanokat, amelyek közül egy is bőségesen elegendő lett volna arra, hogy akarmelyik bíróság — feleslegesnek találjon minden kibékítő kísérletet.

y-
a-
tt.
a-
n-
b-

k-
n-
in-
ri-
zt-
e-
nt-
zi-
i-
r-
3-
ig-
si-
16-
r-
k-
y-
iz-
n-
6

Es csinálják a békét, Mióta a kilépettek békét csinálnak, azóta tombol egész fejvesztettség az obstrukció. A békeszítja a harcot. És ezt ők látják és békítenek tovább.

Ez nem abszurdum? De minek folytasuk? A helyzet mind csifrabb lesz és előbb-utóbb be kell következnie mégis annak, a mit most a legnagyobb abszurdumnak tartanak mindenütt: be áll a rend.

A megoldás felé. Szombaton délután 2 órakor Ő Felsőge a király ismét hosszas kihallgatáson fogadta a magyar minisztereket. A kihallgatáson Bánffy Dezső miniszterelnökön, br. F e j é r v á r y és L u k á c s László minisztereken kívül C s e h Ervin horvát- és gr. S z é c h e n y i Manó király személyekörli miniszterek is résztvettek.

Szabadelvűpárti körökben hire jár, hogy a ma délután Bécsben a király elnöklése mellett tartott koronatanácsban a politikai válság megoldást nyert. De módosításairól még eddig bizonyos részletek nem szivároghattak ki, Bánffyt ma éjjelre Budapestre várják. Megérkezése elé óriási feszült kíváncsisággal néznek mindenütt a politikai világban. Ujabb hírek azonban épen-séggel nem érkeztek a szárnyra kelt kalandos híreket legjobb figyelembe sem részesíteni...

Az egyetemi kör bezáratása. A budapesti egyetemi ifjuság gyülekezési helyét az egyetemi kört bezárták hivatalosan. Az Egyetemi Kör vezetői tiltakozó gyűlést terveztek a politikai állapot ellen s ezt a gyűlést az egyetemen akarták megtartani. Nagy Ferencz dr. egyetemi dékán elhívatta Wolfner Pált, az egyetemi mozgalom egyik vezetőjét s tudatta vele, hogy a gyűlésre az ifjuság nem kapja meg az egyetem termeit. Azonkívül megje-

Lángoló, hálás, szemrehányó, esdeklő és köszönő levelek: találgatás megállapítása, vonatkozások az együtt eltöltött édes percekre és türelmetlen sürgetése az új — találkozássoknak.

Név — nem volt a levelek alatt. — Az aláírás ez volt volt valamennyin: örökre a tied.

Alkalmassint megértette így is az, akinek szóltak.

A kapitánynak minden idege vonaglott és minden csepp vére lángolt. Vad dühvel kutatott tovább és minden megcsalt ember első nagy kérdése lüktetett az agyában: Kivel? Kivel?

Válasz gyanánt ezután talált egy — fotográfiaát.

Balajthynak, a poétának, egy arcképét amely ott volt elrejtve jó mélyen az íróasztal fiókjának a fenekén.

Ez tökéletesen elegendő volt a boldogtalan embernek.

Othellónak elegendő volt egy zsebkeendő hogy megölje Desdemonát. Pekry kapitány pedig egy csöppet se szerette kevésbé a feleségét.

Egy lovaglókorbácsot kapott a kezébe és lrohant.

A skandalum-fejezetét ennek a históriának bizonyára ismerik közületek többben. A kapitány a színházban találta a poétát. Kihívatta az előadásról és azután a korbácsával végigverte a gyanutlan, meglepett és védekezni se tudó embert.

gyezte, hogy a kultuszminiszteriumban el van határozva arra, hogy az Egyetemi Kört bezárják. Ennek következtében az egyetemi ifjak népes értekezletet tartottak, melyen bejelentették, hogy az elnökök lemondottak, mert a rektor rendeletének nem engedelmessékedhetnek. Az egyetemi kör a lemondó elnökséggel szolidaritást vállalt s elhatározta hogy elnököt egyáltalán nem választ, mert egyetlen egyetemi polgár se vállalja el azt. Az előkészítő bizottság a tiltakozó gyűlés szervezésére tovább készült. — Mire az Egyetemi Kört az egyetemi tanács ideiglenesen bezáratta.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése.

Budapest, jan. 7.

Unalmas, egyhangú volt ma a képviselőház ülése.

A folytonos szavazásokat már megunt a néző közönség, azért a karzatok néptelenek. A miniszterek székei is üresek, mert az időszertint tulajdonossalk nagyobbára Bécsben időznek épen a miatt, hogy ezen székekhez való tartózkodásukat megerősítsék.

Hire járt, hogy Polónyi Géza 64 módosítást fog benyújtani, ez a hír azonban alap-talannak bizonyult.

Miután az elnök az ülést megnyitotta felolvassák a jegyzőkönyvet, mely az obstrukció vezérének nagyon tetszett. Ki is fejezte meglepedését.

— Nagyon csinos! Ez a legszebb jegyzőkönyv a mit eddig hallottam.

Uj szavazások végett nem is kellett, újabb indítványokat tenni. Még 10 névszerinti szavazás volt hátra.

Hát hozzá is fogtak a vég nélküli szavazásokhoz,

És mikor az már véres arccal állt előtte, rávridított.

— Magyarazatul egyelőre csak annyit, hogy minden tudok. Ha még bővebb felvilágosításokat akar, a klubban megtalálhat.

III.

Mikor a kapitány embem a klubban fekeresett, aránylag már elég nyugodt volt.

— Gyerekkori jó pajtásom volt nekem — Azt is mondhatnám, hogy barátom. Egy hosszú és meglehetősen gazdag gyakorlat az ilyenfajta tragédiák dus változatát tárta már elém ez a szenvedő óriás, azonban egész lelkem mélyéig meghatótt, mikor egészen elváltozott, gyakran megcsukló hangon beszélt el az egész csunya históriát.

— Nem merek hazamenni — mondotta — mert bizonyos vagyok benne, — hogy ha most a szemem elé kerül, megfojtom azt az asszonyt.

— Etöbb azonban még más elintézni valóm van. Előbb még mást kell megölnöm. Előbb a csábitót, azután az áldozatát.

... A dolog azonban másként történt...

Kissé vizsás dolog sőt némileg hihetetlen, hogy egy párbajban a poéta ölje meg a kapitányt, — de nem szabad elfelejteni, hogy a kapitány a férj volt, — a szegény galáldul megcsalt férj.

IV.

Hideg havas hajnal volt, mikor vittük a hzlottat.

Elnök: Következik a F á y István képviselő ur módosítása feletti névszerinti szavazás.

— Elfogadjuk! — kiáltják a jobb oldalról.

Hoch János: Sajnálom, én el nem vehetem.

Ezzel azután megindul az unalmas szavassos áradata.

Dreyfus története.

— Legujabb hírek. —

A Dreyfus ügy ébrenléte — mint Párisból távirják több oldalról új tápot nyert szenzációs események által.

Egyik az, hogy Cavaignac, volt hadügyminiszter belépett a nemrég alakult új hazafias ligába, amelybe csak olyan tagokat vesznek fel, — akik Dreyfus elleneseknek ismeretnek.

Cavaignac ezen lépése tehát azt jelenti, — hogy ő még mindig megvan győződve Dreyfus kapitány bűnösségéről.

A második feltűnő eset a még mindig külföldön bujdosó Zola a nagy regényíró levele egy barátjához, — amelyet az Aurore című Dreyfus-párti lap hozott most nyilvánosságra.

E levélben Zola azt írja, hogy bátran visszatérhetne ugyan hazájába, mégis elhalasztja hazautazását, hogy ne legyen ártalmára annak az ügynek, a Dreyfus ártatlanságának, amelyet képvisel.

Zola végül kijelenti — hogy ő ennek az igaz ügynek győzedelmét bizonyosra veszi.

A Journal szerint a semmitűszék tagjai úgy nyilatkoztak, hogy ők épen úgy megvannak győződve Dreyfus kapitány bűnösségéről, mint az eddigi hadügyminiszterek.

A fehér uton tompa döcögésselrobogott a kocsis egy vágató koporsó, benne szétroncsolt engyal egy véres tetem. Merő tört vér volt az egész ember: az arca a ruhája, a kezei, a melyeket a lövés pillanatában odaszorított a sebre, mintha az elröppenő életnek akarta volna utját állani velük.

A halothozó kocsis megállott a kapu előtt, én pedig előre felsiettem, hogy valamilyen előkészítsem a bűnös és bűnhődő asszonyt a rettenetes szerencsétlenségre, a mely-ugy rázuhant erre a boldogtalan házra.

Becsöngettem. Az iaas nyitott ajtót.

— Keltse fel a nagyságos asszonyt!

A katona vállat vont.

— A nagyágos asszony nincsen idehaza.

— Nem is hált itthon?

— Nem.

Az este a mint hazajött, egy negyedóra mulva el is ment.

— Hová?

A legény megint csak vállat vont és agodalmas habozó hangon válaszolt.

— Azt én nem tudhatom. Csak azt tudom, hogy sirt és halálsápadt volt. Egy darabig a kezeit tördelve járt szobáról szobára. Többet nem tudok... De levelet hagyott az urnak.

Egészen összetört ez az éjszaka, de most megint valami szörnyű rémület fogott el egészen. Egy csöppet se törődtem vele: szabad-e

A gyermekek idegességéről.

A legújabb orvosi megfigyelések odamutatnak, hogy már a kis gyermekek között is igen sűrűn mutatkozik az ideggyengeség. Az ilyen gyermekek rendszerint vértelenek, sápadtak és bágyadtak. Könnyen haragra lobbannak, mert szerfelett izgékony a természetük. Makacsok és dacosak. A legesekélyebb okból sirva fakadnak, könnyen megijednek és félősek.

Ha valamely zaj váratlanul éri őket, egész testükben összerendeznek. A mindennapi sétában gyorsan kifáradnak és a legesekélyebb testi megerőltetéstől kimerülnek. Gyakran szenvednek álmatlanságban és egyéb bél- és gyomorzavarokban. Időnkint szédülés és szivdobogás bántja őket.

Az ilyen gyermekek kedélye úgy változik, mint a kaleidoszkóp.

Most örvendenek és vigak, a másik pillanatban már szomorúak és leverték és az átmenet a kacagásból a zokogásba egyetlen pillanat műve.

Ami pedig az ideges gyermekek elméleti képességét illeti, az két szélsőség között ingadozik.

Vagy nagyon is értelmesekek, valóságos esoda-gyermekek; vagy pedig nehéz felfogásuak, csaknem gyengeelméjűek.

Az ideges gyermekeknek a betegségi tünetek még másféle alakban is jelentkezhetnek. Egyik igen gyakori formája például a következő: néha elvesztik a hangjukat, köhögési rohamok mutatkoznak náluk, kezeik reszketnek, a színeket nem tudják jól megkülömböztetni, sőt az is előfordulhat, hogy egyik szemükön semmit sem látnak. Rosszul hallanak, az ételek ízét nem érzik, a különféle szagokat nem tudják megkülömböztetni. Az is elég gyakran észlelhető, hogy minden igazi ok nélkül elfintorítják arcukat, torzképeket vágnak szemükkel, hunyorognak s ideges mozdulatokat tesznek kezükkel, lábukkal.

Már most az a kérdés, mi okozza a gyermekek ideggyengeségét? Legtöbb esetben a vértelenség.

A magyarázata pedig elég egyszerű: a gyermek teste gyorsan fejlődik és sok táplálékra szorul; a táplálékból készülő vért azonban a gyermek organizmusa nem fordíthatja a saját maga konzerválására, hanem ezt a test továbbfejlesztésére továbbítani kénytelen. Így esik meg ezután, hogy a vértelenség és a vele együtt

az, a mit cselekszem, vagy sem: felszakítottam a levelet. Ez állt benne;

„Felnyitva találtam az ásztalomat és szétszórva a leveleimet. Alávalóság volt. A mit tettem, még nagyobb alávalóság volna, ha most tagadni merném. A bocsánatodat se kérem. Sohase szerettelek és boldogtalanságom vitt a bünbe. Elhagyom a hazádat örökre és megyek azzal, a kit a sors — imádkozom érte, hogy bűnhődésére — kiszemelt. Gyáva voltam, hogy bevártam. A míg az igazságos véletlen tudomásodra adta azt, a mit meg kellett tudnod. Feledj el, ha képes vagy rá, vagy átkozz meg, ha elfeledni nem tudsz.“

— Tehát nem is a poéta volt? kérdezte kőgütődve a társaság egyik tagja.

Óra — Nem, — válaszol a doktor. — Nert évődött kiderült, egy egészen gyanun kívül hú negyedik. Egy alig felszedült fiatal ur, hámi rokona a szegény kapitánynak, utc — Akkor hát hol itt az igazság? kérte a kő elborongva és keserűen az ügyész.

Í — Az igazság mindig a középben van! B — Ilyen rá, mely bölcseséggel az újságíró, a ki szellemes ember létére szörnyen röstellette volna, ha valamely kérdésére nem tudott volna válaszolni.

Szóllósi Zsigmond.

ará ideggyengeség könnyen bekövetkezik a gyorsan növő gyermekeknek.

Az ideggyengeségnek azonban egyéb okai is lehetnek. A szülők idegessége, az általános higiénikus szabályok be nem tartása és a hibás nevelési mód.

A betegség okainak felsorolásából egyáltalán megtanulhatja mindenki, — hogy miként óvja meg gyermekeit az ideggyengeség ellen.

Az első, amit sohasem szabad elmulasztani a gyermekek jó táplálása. Gondoskodni kell arról, hogy a kicsike ne kenyérral vagy burgonyával lakjék jól, hanem olyan eledelekkel, — amelynek bőséges a tápláló értéke. — Hus és tej legyen a gyermekek fő eledele.

Elhibázott dolog volna azonban csakis terjre és husra fogni a kicsikéket. Az emberi szervezet vegyes találékra van berendezve és a főzések meg a tésztaemlék, nemkülömben a gyümölcsfélék épp úgy szükségesek bizonyos tekintetben szervezetének fejlesztésér, mint a húsféle.

Azt azonban sohase téveszszék szem elől a szülők, hogy a főtápszer mégis csak a hús és a tej.

Gondoskodni kell arról is: hogy a gyermek naponként megfelelő mozgást tegyen. Dél előtt és délután egy-egy óra legyen a testmozgásnak szentelve, még pedig a szabad levegőn. Meg kell edzeni a gyermek gyenge testét hideg lemosásokkal és fürdőkkel, nem szabad elhanyagolni a ruházatot: ügyesen kell megválasztani a gyermekszobát. Nagy hibát követnek el azok a szülők, akik fejletlen agyvelőjű gyermekeik emlékezetét megerősítetik versek és hosszú történetek bemagolásával, mert ez is fejleszti bennük az idegességet. Gondolják meg, hogy abban a korban a fő sulyt a testi nevelésre, a kicsi test fejlesztésére kell helyezni és hogy a koránértett, úgynevezett csodagyermek előbb-utóbb megadják a szülői hiúság árát.

Vegyes hírek.

× **Utazás Amerikába két óra alatt.** Fialat jegyepár érkezett a minap Budapestre valamelyik felső-zempléni kis faluból. A leány Hlatki Katalin, a ki még sohasem volt túl a Nagy-Krivánon, a férfi: Janó, vagy angolul James, mert ő kelme már néhány évig volt Amerikában is.

A tót leánynak volt néhány száz forintja a mire fáj a legény foga.

— Légy a feleségem, — mondta Katónak odahaza — a ki igent mondott és követte völegényét.

Janó azt mondta ugyanis, hogy Amerikába vándorolnak.

Persze el kellett csalnia a leányt a faluból, hogy a pénzhez jusson.

A tapasztalatlan leány ámult-bámult, a mikor a Dunát meglátta.

— Ez az óceán — szölt a legény. — Most hajóra ülünk, a mely elvisz — Amerikába.

Ugy is történt, fölzártak valamelyik gőzösre

A furfangos völegény levezette a leányt a földézetéről, hogy ne láthasson semmit. A hajó elvitte őket Téténybe, majd visszahozta őket a Vigadó-térre. Az utazás mindössze két óráig tartott.

— Megérkeztünk Amerikába, mondta örömmel a leánynak, a ki elhitte neki ezt és kiszállt a hajóból.

A hozomány a legénynél volt, a ki megállt a Dunaparton egyik koresma előtt.

— Megszomjaztam, bemegegyek egy pohár borra, szölt Janó.

— Én is bemegegyek, felelte a leány.

— Még csak az kellene! Amerikában a nőknek nem szabad a koresmába járni.

Katalin tehát az utcán maradt. Várt-várt de csak nem jött ki a kedvese. Végre sirva fakadt.

Egy rendőr megsajnálta és megkérdezte, mi a baja.

A leány elmondta. Bementek a koresmába, de a legény ak,

korra már megszökött a másik kijárón a — pénzzel.

A rászédett mennyasszony a főkapitányságban kereste az igazságot, de aligha jut a pénzhez, mert Janó igazán Amerikába utazott. Hlatki Katalin visszament faternyos hazájába, tegnap pedig elszegődött Sátoralja-Ujhelyen, hogy megint összegyűjtse a hozományt. Többet azonban nem megy Amerikába.

× **Julia koporsója.** Verona városának S. Francesco al Corso nevű kis utcájában, egy egykori ferenczrendi kolostor udvarán van egy kis házikó, melyben egy régi középkori kőkoporsót őriznek. Erről a koporsóról azt tartja a monda, hogy valaha Romeo szerelmésének, a szép Juliának a holtteste pihent benne. A ki megfordul Veronában és megnézi a várost, rendszerint ellátogat ebbe a kis házikóba is és beledobja a koporsóba a névjegyét, úgy hogy a kősir már egészen megtelt látogatójegyekkel. A házikót és környékét nem igen tartották rendben eddig, pedig a hely évek hosszú során át már szinte történelmi nevezetességüvé vált. A veronai városi tanács most gondolt erre és a mult esztendő utolsó napján elrendelte a házikónak és környékének a restaurálását. A házikót kibővítik és a koporsót a középben helyezik el úgy, hogy körül lehet járni. A restaurálás költségét az idegen látogatók fogják megtéríteni, olyképpen hogy ezentul mindenkitől egy fél lira belépő díjat szednek.

Egyről-másról.

Voltam király.

A volt szerb királyról.

Hogy megláttam hatalmas alakját, széles vállai egy Atlaszt sem szégyenitenének meg, kacagtam a sorson, mely ime Szerbia királyává tette őt, a született Cézárt.

Nagy, nagy trónra született ő, sok, sok katonával és — óh — háromszor sok pénzzel. Akkor hibái szeretetreméltó kabinet titkok lettek volna csupán és rettegés beszélné nagyságáról.

Mert kiváló ember Milán minden izében és ha már a sors gunyjából a történe-szek nem beszélnek róla, hadd fecsegyek én egyet-mást mindenesetre érdekes alakjáról nektek — oh nők!

Ne higgyétek, hogy nincs koronája. A bonvivántok királya ő. Könnyelmű, de jó szívű. Pazarló és demokrata. A népet pumolja és szerető gondossággal csügg rajta.

Nagyon, nagyon szegény lehet a kis Szerbia, ha nem győzi már a tékozló fiát. Mert ha tékozol is, de király minden Izében aki a párisi chambre separékból is belát alattvalója kunyhójába.

A vadászat reggelén korán ébredt föl; társai még mind aludtak. Kiment hát a faluba, mely a domboldalon lapult meg nyomorúságos szalmakunyhóival. Ekkor busan mondá Milán:

— Látja kérem, ilyen minden falu Szerbiában.

És a vacsoránál a kegyelmes és méltóságos uraknak örvendezve mesélte:

— Hálisstenek az idén bő szilvatermése volt népemnek.

És mintha Párisban megcsendült volna a visszhang:

— Brávó! Jó szilva termés volt Szerbiában.

Vajjon az első Obrenovits, a hivatásos isznópásztor is ily daliás, hatalmas alak

vala? Vagy a trónnevelt már másodiziglen uralkodót belőle?

Tény, hogy királyi alak és — én megbocsájtok neki mindent. Mindent.

Bár a rendkívüli élet kétségtelenül kifogott herkulesi szervezetén is. Negyvenöt-éves mindössze, de hatvanasnak vélnéd. Hja, mi megbocsájtunk, de a természet hajhatatlan moralista.

A nők barátja szereti a bort is: Bizalmas társaságban hihetetlen sokat tud megini. Vacsora után két theás-csésze — feketekávé iszik meg.

Hogy ránéztem, a mesében véltem magamat: egy óriás aki vacsorázik.

Bár ex király már csak ő uralkodik? Szerbiában. És ez nem frázis, mert fáradhatatlanul dolgozik.

A vadászatokon folyton kapja a táviratokat Sándor királytól. Éjjel nappal fenn áll az élénk kapcsolat. Átlag 50 forintot költ naponta táviratokra.

A falubeli oláhok izgatottan várták őt és aztán csalódottan dörögtek.

— Nini! Micsoda király ez? Még koronája sincs.

De most már nagyon kedvelik, mert oláhuul társalog velük.

Ugy mondja, Bukarestben volt ginázista ott tanulta a nyelvüket.

De németül már fogyatékosabban beszél és a derék Juriskay Dezsőnek mi restelni valója sem volt, mikor szittyás németiséggel kívánt boldog karácsonyt a Felsőségnek.

És most jönnek az érdekesebb anekdoták.

De előbb menjenek ki a hölgyek...

Nagy Endre.

NAPI HIREK.

Debreczen, 1899. január 9.

Időjárás.

A központi meteorologia intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható.

— január 9. —

— Fagy. — Jelentékeny csapadék nélkül. —

— **Megyei közigazgatási bizottsági gyűlés.** Hajdúvármegye közigazgatási bizottsága ma délelőtt tartotta rendes havi — ez évben első — ülését, melyen a szakelőadók a megye mult havi állapotáról tették meg szokásos előterjesztéseiket.

— **Megtévedt ifju.** Egy jó családból való ifju bűnös üzemleiről adunk számot, kit a könnyelműség a bűn útjára vitt. Nem elégedett meg azzal, a mit a sors neki rendelt, többre vágyott s nem riadt vissza — a bűnös eszközöktől sem. F. Gusztáv előkelő debreczeni család sarja ez, kit a rendőrség jelenleg csalás miatt országosan köröz. Özv. Geréby Fülöp né aláírását hamisítva Brün Gusztáv fakeskedőtől kicsalt körülbelül 100 forint értékű fát s azt több kiskereskedőnek apróbb részekben eladta. A csalásra csak akkor jöttek rá, mikor a fakeskedő Geréby urnőnek elküldte a számlát kifizetés végett. Természetes, hogy megtagadta a kifizetést, mire Brün keresni kezdte a csalót. Így jött azután rá, hogy F. Gusztáv csalta meg. A rendőrség is megtette a lépéseket a kézrekerítés iránt, de nem sok sikerrel, mert már akkorra a fiatal

szélhámos megugrott. Most — mint említettük — országosan körözik.

— **Számonkérés a városnál.** Gróf Degenfeld József főispán elnöklété alatt számonkérés lesz a városnál e hó 30-án a mult év ügyforgalma és munkálkodása felett.

— **Teljes tanácsülés.** Ma d. e. a városházán teljes tanácsülés tartatott, Simonffy Imre kir. tan. polgármester elnöklése mellett.

— **Bosznay István,** a debreczeni ref. főgymnasium rajztanára, a festészet terén ismét szép sikert aratott. — Említettük, hogy négy festményt küldött a képzőművészeti társulat téli műtárlatára és akkor azt a véleményt kockáztattuk, hogy a képek határozottan művészi becsűek. Az eredmény fényesen igazolta véleményünket, mert mint hiteles forrásból értesülünk, a vallás- és közoktatásügyi miniszter az »Erdőben« cz. képét a nemzeti muzeum számára, az »Esthangulat« cz. képet pedig Ö felsége, a király számára vásárolta meg.

— **Ex lex és az adófizetés.** Az ex-lexes állapot mellett is szorgalmasan fizeti a békés hajlamu debreczeni polgár az adóját. A városi adópénztárnak éppen annyi, vagy talán még több dolga van, mint más közönségesebb esztendőnek a kezdetén. Tegnap is, hogy tudósítunk az adóügyosztálynál jári, azért is, hogy a saját adóügyét tisztázza, — emberemberhátán tolongott a Trássy László pénztárnok szobájában. Valamennyi adót fizetni ment Konstatálhatjuk, hogy az ex-lexes esztendő hat első napjának eredménye nem maradv mögötte a mult év ugyanezen időszakában tett befizetéseknek. Igen jellemző a közönség gondolkodása módjára nézve nem csupán az, hogy többen a második, harmadik évnegyedi adójukat is lerótták — hanem még inkább az, hogy függetlenségi párti szereplő polgárok járnak jó példával elől az adófizetés honpolgári kötelessége teljesítésében. Mindezek igazolására közöljük a következő névsort: Dr. Nagy Lajos ügyvéd 302 frt 15 kr, Ecsedi István gazda 100 frt, Bachert Manó kereskedő 75 frt, Sinka Ferencz 80 frt 65 kr, özv. Veressv Lajosné 62 frt, Farkas Atilla 62 frt 75 kr, Somogyi Pál tanár 23 frt 75 kr, Kulesár Endre tanár 13 frt 50 kr, Labonez János gazda 77 frt, Bihary Mihály gazda 32 frt, Weisz Lewy kereskedő 100 frt, dr. Volaffka Nándor 43 frt 92 kr, Halász Lajos 73 frt, Dóczy Geodeon igazgató tanár 24 frt 64 kr, Dávid Sándor tanító 21 frt, Varga és Vas szabók 86 frt Des Combes Henrik ügyvéd 42 frt, adót fizettek be.

— **Egy kis gyermek balesete.** Tegnap dél előtt nagy népcsoport támadt a Kossuth utcán. Kondor Lajos kereskedése előtt egy kis fiucska a járdán elesett, nem tudott felkelni. — Mikor segítségére siettek vették észre, hogy a szegény gyermeknek eltört a lába. Hir szerint egy közeli borbély üzletbe vitték s az első orvosi segély után szüleinek Homok kert utcai lakására szállították. Pár hétig fekdüni kell, míg kiheveri a szerencsétlen eset.

— **Templomabló szobafestő.** A r. kath. templom perselyét egy nap alatt kétszer törtek fel és rabolták meg szentségtelen kezekkel, Tegnap tizenkilencz forintot vittek belőle el, ma reggel pedig tizenöt forint huszonkét krajczárt. A vakmerőt ma reggel Luidl Henrik harangozó nyakon csipte éppen abban a pillanatban, midőn a felfeszített persely tartalmával el akart illanni. Az elvadult lelki rabló Horváth Zoltán szobafestő tanonc volt, a központi rendőrségen azt vallotta, hogy a tegnapi rablást Danisovszki Gyula és Varga Lajos társaival követte el, míg ma reggel már csak saját kezére dolgozott. A vakmerő betörő továbbbi intézkedésig lezárattott.

— **Ipartestületi jegyzőválasztás.** Az ipartestületi jegyzőválasztásról irt cikkünkre két helyi lapban olyan czáfolat-féle jelent meg, mely a mi jólérsétségünket, vagy talán jóhiszeműségünket is kétségbe akarja vonni. Mi erre a rövid közleményre csak annyit kívánunk megjegyezni, hogy Boldizsár Kálmán hatósági biztos pártatlan ellenőrzését kétségbe vonni eszünkben se volt, de mindazonáltal a rekriminált dolgok megtörténtek. A választásnál sem bizottság, sem bizalmi férfiak nem voltak, a szavazó czédulákkal valóságos zsbivásárt üzték, az ott levő rendőrfogalmazó a legtevékenyebb munkásságot fejtette ki a megválasztott Dr. Botz érdekében, kiről nem lett igazolva, hogy pályázati kérvénye idejében érkezett volna be. A választásnak elhatalasítását is csak annak tekinthetjük, hogy az első választás eredménye nem lehetett volna olyan kedves egy pár embernek, mint a milyen a mostanié. Egyebekben pedig mi — kiknek módunkban volt megtudni a választás eredményének titkos indokait — az első cikkünkben megírottakat a legteljesebb mértékben fenntartjuk.

— **Öngyilkos katona.** Erdős Sándor a 39-ik gyalogezred egyik közvitéze tegnapelőtt délután ismeretlen okból a pavillon laktanyában öngyilkossági szándékból szolgálati fegyverével a balmellébe lőtt. A dörrenésre segítségére siettek s a sérültet azonnal orvosi kezelés alá vették. Az orvosi vélemény szerint sérülése nem halálos.

— **A Zion hangversenye.** A Zion betegsegélyző egyesület ma este az Arany-Bika disztermében hangversenynyel összekötött táncestélyt rendezett, melyen nagyszámú közönség jelent meg ott láttuk Dégenfeld József főispánt is. Az estét Magyar testvérek nyitánya vezette be. Utána a hangverseny következett. Sebesi B. Vilmos magyar népdalokat énekelt, zongorán Kohn Izsóné kíséerte. Ugy a szép éneket, mint a kitünő zongora kíséretet megtapsolták. Rosenberg Ilonka egy bájos fiatal leány lépett ezután a pódiumra; Gaál ábrándját adta elő zongorán a kisasszony bravuros játékát zajosan tapsolták. Nagy hatást keltett Hajós Mór né remek czimbalom játéka ki a „Repülj fecském“-et adta elő. A sűrű tapsra még több dalt kellett eljátszania. Leopold Francziška szép énekét Tóth Árpád kíséerte zongorán. A közönség percekig tartó tapssal fejezte elismerését Kohn Gézané Mendelsohntól játszott zongorán nagy tetszés mellett. Sziklai Miklós kuplékkal, Szabó Irma pedig monológgal emelték az est sikerét. Hangverseny után reggelig táncz volt. A bál ugy erkölcsileg, mint anyagilag fényesen sikerült.

— **A kőművesek gyűlése.** A helybeli kőművesek helyzetük javítása érdekében tegnap délután fél 3 órakor a csizmadiaszin helyiségében gyűlést tartottak. A gyűlés — a mely minden kellemetlen incidens nélkül folyt le s fél hatig tartott — feliratot intézett az építő mesterekhoz, hogy rendkívül csekély munkabéruket javítsák.

— **Változás az „Arany Bikában.“** Milecker Lajos volt üzletvezetőnk tekintettel ezen minőségben szerzett érdemeire is az étteremnek és sörcsarnoknak saját számlájára leendő kezelésével biztuk meg. Ennek közlésevel egyuttal egyik helybeli lapnak a Milecker Lajos érdemét egyébként helyesen kiemelő ama közlését is helyreigazítani kívánjuk, a mely szerint volt üzletvezetőnk társaságunknak ezennel albérlője lenne. Társaság-

gunk egyéb ágainak vezetésére mint üzletvezetőt az eddig üzletvezető helyettesként működött **I b i e g n e v i c s J á n o s** urat biztuk a kinek kiváló szakismerete és pontossága az üzlet jóhírnevének emelésére teljes biztosítékkal szolgál. Tisztelettel Debreczen 1898. január hó 7-én az „Arany Bika” bérlő társaság.

— **Szerenád.** A Petőfi dalkör tegnap este — kedves meglepetésben részesítette buzgó elnökét Komlóssy Arthur városi főjegyzőt, kiről kisírtotta hogy nevenapját január 7-én tartja és ez alkalomból szerenáddal lepte meg lakásán — egy néhány gyönyörű dalt énekelvén el, melynek elhangzása után poharak csendes közt éltették a házigazdát és kedves nejét Pusztay Róza urnót.

— **Műkedvelő előadás.** Fényes, két estén tartandó műkedvelő előadás van tervbe véve városunkban. Az előadás a debreczeni ev. ref. főiskolában létesítendő „Erzsébet királyné ösztöndíj” céljaira rendeztetik. A nagy szabású terv érdekében holnap értekezletet tartanak, melyre a következő meghívót küldték szét: A debreczeni ev. ref. főiskolában létesítendő Erzsébet királyné-czimét viselő alapítványi ösztöndíj, valamint a Fröbel-egylet gyermekkert céljaira szolgáló jótékony műkedvelői előadások rendezése tárgyában, folyó évi január hó 10-én, kedden délelőtt pontban 11 órakor, a collegium tanácstermében megtartandó értekezletre van szerencsénk szíves megjelenését kérni. Debreczen, 1899. január 7-én. Varga Ferenczné, Buzás Elekné, Márk Endre.

— **Hangverseny.** A debreczeni zenekedvelők köre által a zenede disztermében folyó 1899 évi január hó 13-án pénteken rendezendő második hangverseny műsora. 1. Tartini Ordógrilla, sonáta. Előadja: Hubay Jenő tanár, hegedűművész. 2. Lully. Bois épais (1684.) Arne. Merrily (rég. angol dal). Előadja: Lichtenstein Dóra dalenekesnő. 3. Viouxtemps. Réverie. Hubay Berceuse. Mazurka a moll előadja: Hubay Jenő, tanár. 4. Chopin. Nosturne. Liszt. Magyar Shapsodia 8. szám. Előadja: Székely Arnold zongoraművész. 5. Wieniavski. Souvenir de Moscou — orosz ábránd. Előadja: Hubay Jenő tanár. 6. Schubert. Am Grabe Anselmos. Schumann. Ich kann es nicht fassen noch glauben. Bodó Alajos Ha meghalok, ha kivisznek a temetőbe. Hubay. Szomorúság a szívem syerelme. „Kis gyermek koromban, Előadja: Lichtenstein Dóra. 7. Hubay. Csárdajelenetek. 10. szám. Előadja: Hubay Jenő tanár. A műsor egyes számainak előadása alatt az ajtók zárva tartanak. A 4-ik és 5-ik szám között 10 percznyi szünet. Kezdeté este pontban nyolcz órakor.

— **Köbor cigányok.** Tegnap egész cigány karaván vonult keresztül városunkon, vajdástól és rajkóstól együtt. Megakartak állapodni a jó Debreczenben, de a mezőrendőség egyszerűen eltovábbította őket. Busan veték utjokat Szoboszlónak, hol hihetőleg hasonló szíves fogadtatásban részesülnek.

— **Halálozás.** Mély fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk a felejthetetlen jó nőnek, páratlan jó édes anyának, anyósnak, nagyanyának, testvérnek és áldott emlékü rokonnak néhai **K o n t h J á n o s n é** sz. Draskóczy Euláliának folyó hó 8-án reggeli 7 órakor, életének 54. házasságának 36-ik évében, hosszas szenvedés után történt elhunytát. Kedves halottunk hült tetemei f. hó 10-én d. u. 2 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint a Teleki-(Bárány) utca 77. sz. háznál tartandó gyászida után a Kossuth utcai temetőben örök nyugalomra tetetni. Debreczen, 1899. január 8. Bánatosférje: Konth János. Gyermekai: Irén férjezett Gáll Sándorné, Ilona férjezett Ladányi Zoltánné, Paula és Árpád. Testvére: Draskóczy Gábor és gyermekei. — Vejei: Gaál Sándor és Ladányi Zoltán. — Unokái:

Gaál Lajos, Pista, Csaba és Adorján. Ladányi Irén és Lila. Áldás és béke poraira! — Legyen neki könnyű a föld! A temetést Gebauer K. temetk. intézete rendezi.

— **A család, mint hal.** Cselédpör folyik a kapitány előtt, az Annus ugyanis otthagya a szolgálatot. — **A gazdája nagyon mondja pedig:**

— De kérem, kapitány ur. nem volt oka otthagyni a helyet. Senki sem bántotta, úgy élt, mint hal a vízben.

Azt mondja rá az Anus: — Csakugyan úgy éltem mint hal a vízben, Mert — a halnak se szokás enni adni...

— **Lapunk mai számához mellékelten veszik helybeli előfizetőink a „Polgári társaság és segélyszövetkezet” III-ik évtársulatába való belépésre vonatkozó aláírási felhívást.** E fiatal pénzintézetünk már két évi működésével is fényesen beigazolta, hogy szép hivatásának derekasan megfelel, mert már is 150 ezer forintnyi betét tőkéje van. Nagyon szívesen ajánljuk olvasóink b. figyelmébe ezen szövetkezetet, hol egy betét 10 krajczár s tagjait számos előnybe részesíti.

— **Házakhoz női és gyermek ruha varróné ajánlja magát, elegánsan olcsón készít.** — **Czim a kiadóhivatalban.**

Színház.

M Ū S O R.

Hétfőn, jan. 9-én: Trilby; színmű 4 felvonásban.

Kedden, jan. 10-én: A kikapós patakárius. Bohózat.

Szerdán, jan. 11-én: Othello, Tragédia 5 felvonásban.

Csütörtökön, jan. 12-én ujdonsággal először: A b a b a. Nagy operette 4 felvonásban.

Pénteken: jan. 13-án másodszer: A b a b a.

Szombaton: jan. 14-én harmadszer: A b a b a.

Vasárnap: jan. 15-én, délután 3 órakor ékező színmű. Este 7 $\frac{1}{2}$ órakor: A paraszt kisasszony. Népszínmű 3 felvonásban.

(Három előadás.)

Katonák.

Szombat este Thury Zoltán darabja a Katonák ment másodszer. A közönségen nagyon meglátszott, hogy négy mulatság is volt szombat este, mert a bérlőkön kívül kevesen nézték végig a minden tekintetben értékes darabot. Szombati számunkban bőven foglalkoztunk vele, így most csak azt említhetjük meg hogy a szereplők még talán jobbakk voltak mint az első előadáson.

Udvardy Pált Komjáthy hatásosan alakította. Játékában sok igazságot vitt be, s egy pár olyan jelenetet produkált, melyet szombaton nem láttunk, és a mely igazán meglepett.

T. H a l m y Margit Annát igazi, nagy sikerrel játszotta. Székely Sándor Marjai szerepében vivta ki újból elismerésünket. A második felvonás nagy jelenetében, mely gyöngye a darabnak, kétszer tapsolták ki nyílt színen.

F e n y é r i mint Pető Bálint kitűnő alakítást nyújtott. Ez az igazi művész beletalálja magát minden szerepébe, s gondot

fordít még a legkisebbre is. Erdemesnek tartjuk felemlíteni azt a művészi arcjátékot, melyet a harmadik felvonás végén — Udvardy öngyilkossága után produkált. Itt mutatta meg újra, hogy nagy tehetségű kitűnő routinnal rendelkező színész.

Szabó Irma, F. Csigaházy Etel, Tanay, Bartha, Odry a szokott jók voltak.

(s-a.)

Aranylakodalom.

Rákosi és Beöthy alkalmi, látványos színműve nálunk valósággal kassza darabbá vált. Tegnap délután zsufolt ház nézte végig a kihagyások folytán megkurtított darabot s tapsolt a szereplők jókedvű játékának, de különösen a R á c z Károlytól kísért hazafias daloknak. Este előadásra került Csepreghy régi, kedvelt népszínműve:

A piros bugyelláris.

A népszínmű abban az alakjában, melyben azt a nagy népszínműírók tették kedvelté, napjainkban már élvezhetetlen. Ezt az állítást nem czáfolja meg a mi közönségünk egy nagy része, melynél kifejezett műizlésről szó nem lehet. Az intelligens közönség állásfoglalása erre nézve a legfőbb bizonyíték. Várta a népszínműnek átidomítását, várta annak az új iránynak érvényesülését, mely a színpadi művek minden fajára hatást gyakorolt, — a népszínművet kivéve. Ez az átalakulás nem történt meg. G é c z y darabjaiban látszik a jó szándék, de erő hiján kevés az eredmény.

Ne legyen a népszínműíró kiváltságos poéta s ne legyen a színpadra vitt paraszt egy daloló mese-alak, akkor nem lesz okunk panaszkodni a közönség megváltozott izléséről. Igazságot, életet a népszínműbe, mert a színpad nem cirkusporond s a századvég embere nem kardnyelésen bámoló atyafi.

A piros bugyelláris nagyon tetszett különben a vasárnapi közönségnek. F. Kállay Lujza gyönyörű dalait, Csáki szép hangját és ügyes játékát tapsolták legkivált. Szentes és Rubos nagyon tetszetek, míg Csigaházy, Szabó Irma, és Bartha átgondolt játékkal értek el hatást.

(a. e.)

* **A pozsonyi színház pályázól.** Pénteken d. e. 11 órakor telt le a színházi pályázat határideje a pozsonyi színházra. Maller Pál kir. tanácsos, polgármesterhez ez idsig — Relle Iváné, a budapesti Magyar Színház volt igazgatójé, azonkívül Somogyi Károlyé, a pécsi nemzeti színház igazgatójé érkezett be. Relle a vegyesnyelvű színházra, Somogyi pedig az október 1-től január 31-ig terjedő magyar főévadra pályázik. A pályázatokat egyébiránt a közgyűlésen megválasztandó színügyi bizottság valószínűleg már kedden tárgyalja, a közgyűlés pedig e hó 16-án fog e kérdésben dönteni.

* **Műkedvelő előadás.** A dohánygyár munkásai szombaton este igen sikerült műkedvelő előadást rendeztek. Lukácsy népszínművét: **A v e r e s h a j u t** adták elő műkedvelőkneki meglepő precizitással. Az előadás sikeréért, a rendezőt: **T h a n Gyula** szerkesztőt illeti a dícséret.

Uralkodók a színházban.

— A felség jön: . . . Ezeknek a szavaknak varázserejük van a színházban. Az az egész épület megeléknkül a művészeknek, meg mintha villamos áramot vezetnének keresztül.

Az intendáns, igazgató s az intézet művészei vezetője, kik edigi szolgálataikért a halhatatlanságra, vagy legalább egy kis rendjelre aspirálnak, frakkba várják magukat és az a lázatosságtól szinte elolvadva várják a bejáratnál a felséges vendéget.

A művészek tulajdonképpen csak kétféle publikumot szabadna ismerni: hálást és hálatlant.

A művészek azonban, noha általában demokrata népnek vallják magukat, óhajtván óhajtván a „magas látogatásokat“ (a hogyan némeül mondják) és bevallják vagy tagadják, de bizony három emelettel emelkedik ilyenkor az önértékük.

A legfigyelmesebb hallgató és legkedvesebb tetszés nyújtó a Fertencz József császár és király.

Szereti, ha a főherczegek gyakran eljárnak a magán-színházakba is, ha támogatják segítik őket.

A felséges ur abban az időben, mikor még a zemiérekre is eljárt, önfeloldozó támogatója volt a kísérletező szerzőknek a kiknek alapos kilátásuk van a bukásra. — Mindrki megfigyelhetette, hogy a mint a publikum köhécselni és ásítani kezd, a király kihajol a páholyából és addig vissza sem huzódik míg a köhécselés el nem mult, vagyis míg észre nem veszi a közönség.

A fölönás végén aztán tapsolt egy kicsit s a publikum akarva nem akarva követte a példáját.

A nemtetszés nyilvánítása így mindenkor elmaradt, de az is megeseett akárhányszor hogy a király protegalása megmentette a darabot sőt jövőjét is biztosította.

Különösen hálás hallgatók voltak: II. Ernő, az elhunyt szász-köburg-góthai herczeg Milán, a volt szerb király és Fergiuazd bolgárfejedelm, uralkodásának mézes hetében. Valahányszor külföldön jártak és színházban voltak mindig hagytak hátra valami kitüntést — az uraknak.

A hölgyeket csak karpereczekkel ajándékozták meg.

A kultúra haladásának tartotta mindenki mikor végre egy hölgy is kapott rendjelet az államnak és művészetnek tett szolgálataiért. Nagy volt az öröm a művésznők körében csak az a kár, hogy a hölgyekkel szemben minden uralkodó fukar rendjelek dolgában.

Viktória, az angol királynő csaknem mindig külföldi művészeket hív magához. (Színházba soha sem megy.) A felséges asszony nagy zeneértő s az éneket vagy zongorát fejbőlintással és halk lábdobogással kíséri, miközben szeméi élénk figyelemmel kísérik a műváz vagy művésznő mozdulatait. Ez azonban nem tart sokáig. A fejbölogatás egyre élénkebb és erősebb lesz, a szemek azonban becsúdnak s a lábdobogás is elmarad. Ha a királynő szeméi ilyenkor találkoznak a művész tekintetével, akkor összeszedi magát és igyekszik az álmod kicsit elhalasztani. Hanem azután — hanem felség sértés, hát kimondom — bizony horkol is a felséges asszony. Istenem! Miért ne kerkolna egy király vagy királynő? Mikor a főudvarmester látja, hogy a királynő már keblére hajtja a fejét, akkor követi a példáját s utána a jelenlevők mind: Perze nem alva. Olyankor így nyilvánítja tetszését a magas publikum.

Egészen másképp történik a dolog, ha a walesi herczeg is jelen van. Ő a lehető leghangosabban fejezi ki tetszését, semmit sem törődve az etikettel. „Hó-ó-ó! Oh, oh!“ kiáltoz folyton s ha nevet, hát azt a szomszéd szobákban is meghallják. Ha valami különösen mulattatja, akkor a könyökével oldalba döfi a szomszédját, hogy a figyelmét felélénkítse.

A megboldogult Frigyes német császár

sohasem ment el a színházból anélkül, hogy meg ne köszönte volna a művészeknek játékukat. Amíg az előadás tartott, egy percze sem vette le szemét a színpadról. Ha a művészek egy jó ötletet mondtak vagy mókáztak a császár igen jóízűen nevetett rajta és tapsolt is. A szebb színésznőkre meg mindig föl-hívta környezetének figyelmét.

Vilmos császár, Frigyes fia, félig-meddig szakértő szemmel nézi az előadásokat: mint az olyan ember, aki a kulisszák mögött is járatos. (Aminthogy úgy is van. Ez azonban nem Odilon asszony megjegyzése.) Néhány esztendővel ezelőtt még gyakran járt a császár próbákra és nagy kedvvel olvasta az olyan darabokat, amelyeknek előadását az intendantura nem engedte meg. A kormánytól proskribált színműveket meg épen okvetetlen meg kellett neki szerzni, Hauptmann egyik darabjával, a „Takácsokkal“ is megeseett, hogy a kormány nem engedte előadni. A császár, aki érdeklődött Hauptmann művei iránt, magához kérette a kéziratot és némi korrekurát eszközölt rajta. Csak nagyon keveset. Azután megengedte a darab előadását. A császár, mint közvetlen környezetéből tudom, így nyilatkozott Hauptmann darabjáról:

„A darab magával ragadja az embert Semmi kifogást sem lehet az ellen tenni, ha színpadra viszik a nyomoruságot, mely egyes vidékeken, a helyi körülmények következtében uralkodik. Csak nem szabad ezzel a népet hiába fölízgatni, hanem egyuttal megmutatni azt az okos módot is, amelylyel a nyomoruságon változtatni, enyhíteni lehet.“

Miklós czár, mint a nagyapja is volt nagy színházkedvelő. Pályatársaim mondják, ha német előadást hallgat és nem ért meg valamit, rögtön megkérdézi a czárnétól. A czári pár szeretet gazdag jutalmat adni a művészeknek, akiknek azonfölül köszönetüket is kifejezik.

Látszólag a legfigyelmesebb hallgató Károly román király, ellentétben a királynéval, aki egy pillantást sem vet a színpadra. A király is inkább csak a publikumot szemléli. Mikor a darab vége közeledik, olyau kifejezés ül az arcára, mintha azt mondaná:

— Hála Isten! Csakhogy vége van már A legnyugtalanabb hallgató Sándor szerb király. Előadásközben folyton dobol a páholy szélén és méltóztatik neki a zene taktusát kivenni. Ezt a foglalkozást, mely a publikumra nézve nem a legkellemesebb, csak akkor hagyja abba, ha egy szép művésznő lép a színpadra. Akkor megigazítja orrán a csiptetőjét, hogy jobban lásson és egészen kihajol a páholyból. Ilyen pozituran marad, míg az a bizonyos hölgy a színpadon van. Azután folytatja a dobolást.

Középkori babonaságok.

A középkorban élő emberek majdnem kivétel nélkül a csodák keresésével és azok megfejtesével foglalkoztak s a krónikákban tömegesen van említés az ilyenü látványokról.

1531-ben a salzburgi püspök erdejében a vadászok egy roppant nagy állatot fogtak, melynek hosszú szakála, négy lába, hegyes körmei és kis fakó farka volt, hátulsó csontjai pedig hosszabbak voltak, mint az elől levők; pofája az emberi arczhoz hasonlított, testét ritka szürkés szőr fedte. Ezt az állatot a salzburgi tartományi gróf udvarába vitték, a hol rutsága miatt a szolgák egy félre eső helyen rejtették el. — Miután azonban enni nem akart, pár nap mulva kimult.

Ugyanebben az évben hatalmas föld-rengés látogatta meg Salzburgot, mely alkalommal mintegy kétszáz ember pusztult el.

Szörnyű és jelentőségteljes tünemények fordultak elő az 1546-iki évben.

1546. áprilisában Magyarországon tüzet láttak a levegőben, a mely egy darabig égett és e közben sokszor nagy lángokat dobott le a földre.

Rövid idő mulva meghalt János magyar király, kinek halála napján sok szőlőben vért találtak.

Ugyancsak 1546-ban, midőn a francia király és a német császár közt háboru ütött ki, Franciaország egyik falujában egyik falujában egy gyermek született, kinek testében egy kés volt, melynek hegye ki-látszott.

1546. augusztus 7-én, Lőrincz napjának előestéjén, éjjeli 10—11 óra között az Antwerpentől négy mértföldnyire levő Mechel községben iszonyu vihar dühöngött; szünetlenül dörgött és villámlott. A villám először is a katonai épületbe ütött be, a hol sok lö-anyag és hadikészlet volt elhelyezve, a melyek meggyuladtak. Ezt oly földrengés követte, hogy Mechelben és környékén kőkövön nem maradt. Mintegy 400 ház földig leégett.

Egy Lumbart nevü uzsorás — kiról sok rosszat beszéltek — feleségével és gyermekével házastul együtt eltűnt, meg se találták. Másnap körülbelül 300 halottat és 150 súlyosan sebesültet szettek össze.

1555-ben egy lengyel városkában az őszi vásár alkalmával egy fájdalmasan visító kigyó volt az égen látható. Ugyanekkor a kigyó látására a vásáron lévő két ismeretlen ember is visitani kezdett, s nyomban eltűntek.

Ugyanez évben Königsberg városában egy csodálatos ló született, melynek lábain barna bársony nadrág, testén pedig ugyanolyan színü mellény volt.

Márczius 13-án a déli órákban Thuringia egyik helyiségében a tiszta égen egy görbe török kard volt látható, hegyével a nap felé fordulva. Néhány pillanat mulva sűrű sötét felhő huzódott föléje, mikor is a kard két darabbá vált s a felhőt elvágta. Ez a látvány egy fél óráig tartott.

Az az egyetlen szerencsénk az ilyen olvasmányokkal — jegyezte meg rájuk József császár — hogy ha már az írójukat meg nem büntethetjük, minket sem bír-ságozhat meg senki, a miért nem hiszünk nekik.

Gondolatok.

A ki a szegény temetésén sir, az igazán sir.

A harang a lélek ébresztőórája.

A divat a testi előnyök fitogtatásának, testi hátrányok, hibák takargatásának és a testi hiányok pótolgatásának mestersége.

Az embereket csak a szegények ismerhetik ki igazán, mert azok csak ezek iránt természetesekek.

A kegyetlen embernek a hóhér az ideálja.

A fiatal az időt előretolni, a férfi megállítani, az öreg pedig visszahozni igyekszik.

Ha a nagy mindenségét léggömbbé akarnók, s köpeny helyett az emberek vá-

gyaival töltenők meg, rögtön szétrobbanna az,

A kevélység: az embernek önmagáról készített részrehajló ítéletnek az eredménye.

Vegyük el az asszonytól a tükröt: akkor árnyékával kaczerkodik.

CSARNOK.

Ha még egyszer . . .

Ha még egyszer úgy lehetne,
A mint többé nem lehet,
Bohó fejjel, ifju szívvél
Szállni át a termeket:

Keringők lány dallamánál —
Hinni, bízni csalfa lány:
Hinni asszonyszóban, hinni,
Hogy angyal az, mind a hány!

Ittasodni szerelemtől,
S lángaltól egyaránt,
Elni a jelent, feledve
Mindent, a mi bántva bánt!

Hasztalan! Ritkul a haj már,
Hül a vér, a láng lohad —
Álmodom csupán már én a
Régi bál dalok-at!

Vay Sandor.

Régi bűn.

Orosz elbeszélés.

Írta: Porepenko Nikolajevics J.

(Folyt. és vége.)

Nekem azonban az ördög elvette az eszemet; valami rossz lélek szállt meg, a melynek nem tudtam ellentálni és Arina gyöngéd szavaira ökölcspásokkal feleltem.

— Hallgas! ordítottam rá. Te tönkretetted az életemet! Ha veled kell az életemet eltöltenem, az épen olyan kin lesz, mintha a pokolban volnék!

Az ördög egész erejével uralkodott rajtam. Elkezdtem a csapszékbe járni és azt az átkozott pálinkát inni . . . S a mikor hazamentém és megláttam a szelid Arinát, iszonyuan összeöklöztem, ő azonban nem szólt egy szót sem, csak sohajtozott és hányta magára a keresztet . . . Istenem, Istenem! Milyen bűn! Mitől reszketsz úgy Vaszilykó? Fázol ugy-e? Megmondtam, hogy feküdj a kályhára . . .

— Nem, nagyapám, nem a hidegségtől reszketek. Olyan . . . különösen érzem magamat nagyapám, felelt a fiu elszorult hangon. Az öreg nagyot sóhajtott.

— Igen, az berzasztó dolog volt, berzasztó dolog! Na, a mennyei bíró számonkéri télem ítéletnapkor . . . Nem tudom, mit fogok felelni . . . Arinának előbb egy leánya, aztán fia született. A te apád! Arina a nagyanyád volt, Vaszilykó . . . De a gyermekek sem szelidítettek meg. Azután is úgy gyűlöltem, mint régen és ütöttem kiméltlenül, embertelenül, állati kegyetlenséggel.

Hajánál fogva hurezoltam és rátapos-tam. Ah, mindez így történt, épen így! . . . Ne reszkess, Vaszilykó! Mit csinálsz! Most meg már ugrádozni kezdész! Hallgas rám! Egyszer — egy vasárnap estén — a csapszékbe mentem és Anikival, az urasági szakácsal találkoztam, a ki akkor jött Moszkvából, az Ábrahámovna Márfa fiától. — Tehát találkoztunk és — természetesen — it-tunk is.

— Láttad ott Párászkát? — kérdém tőle.

— Hogyne láttam volna! felelt Aniki. Kérdezteti, hogy hogyan megy dolgod?

— Hát neki milyen sora van?

— Neki olyan sora van, mondta Aniki, hogy azt kell hinnem: már utolsó napjait éli. Trofim, az a durva gazfickó, félig agyonverte; már csak úgy jár a szegény, mint valami árnyék. Az az átkozott tudóvész is egészen elgyöngíti és nemsokára ütni fog az utolsó órája.

Mikor ezeket hallottam, tüzláng borította el egész testemet. Olyan dühös lettem, mint egy ingerelt tigris. Az ördög egészen hatalmába ejtett.

Ha! Hát így vagyunk?; Így vagyunk?! kiáltottam. Többet nem tudtam szólni. Lehajtottam hirtelen még két pohárral abból a gyalázatos pálinkából, azzal hazarohantam és elkezdtem az Arinát iszonyuan verni. Valóban, vadállat voltam akkor, nem ember. Ő fohászzkodott és égfele emelte szeméit . . . én meg vertem, vertem, egyre csak vertem. Nem tudtam abbahagyni, az ördög dolgozott bennem. . . Hallottam, mikor utolsó sóhajtott és láttam, mikor mozdulatlanul terült el a földön. . . Ekkor úgy éreztem, mintha hideg széláram csapott volna meg. Magamhoz tértem. Láttam, hogy mit tettem és sirtam keservesen . . . Arina másnap meghalt . . . Én öltem meg.

Az utolsó szóknál egészen eltompult az öreg hangja s a feje lehanyatlott. Hirtelen azonban fölkiáltott:

— Hé, Vaszilykó! Hova mégy? Mi?

Roppantul izgatott volt és nagynehezezen felsemelkedett a padról. Vaszilykó pedig mint egy vadállat, úgy ugrott ki a nagyapja bundájából és kifutott a hóba, egész testébeu reszkette a hidegségtől s a nagyapja elbeszélésétől.

— Gyere ide, te ostoba gyerek! Gyere a bundába! Meghülsz! mondta neki az öreg.

— Nem megyek oda, nagyapám, nem megyek! felet a fiu reszkető hangon.

— Miért nem akarsz idejönni? Hiszen olyan nyugodtan ültél itt és hirtelen. . . Ah, te ostoba fickó!

— Nem megyek, félok tőled, nagyapám kiabált a fiu ijedten . . . Te embert öltél!

A nagyapa lábai reszkettek és visszahanyatlak a padra. Görcsösen megragadja a mellét, úgy érzi, mintha kést döftek volna bele. Csak egy pillanatig érezte, azután nem érzett már semmit . . . Mikor Karpó és Marina, akiket Vaszilykó felköltött, kifutottak az utcára, a nagyapó akkor már mozdulatlan feküdt a padon és nem lehetett magához téríteni.

A hold szépen világított. Egy-egy kék felhő, mely elvonul fölötte elsötétítette néhány perczre, de aztan megint ünnepiesen ragyogott le a földre, a föld pedig épen olyan vidám képet mutatott fehér köpenyében, s a nád is olyan mozdulatlanul állott, mint azon a régen, régen elmúlt éjszakán, mikor Martyn, a természetes legény, a szürke kő mellett állott és kedves Párászkájának bánatyszemeibe nézett. És az angyalok énekeltek az égben.

Vaszilykó bebújt a kályha mögé a sarokba és reszkettelt és forró könyeket hullatott. Nem akart sem tudni, sem hallani semmit.

Egész életében sem felejtette el a nagyapja elbeszélését.

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde.

— Weisz József budapesti terménybizományi czég jelentése.

Debreczen, január 9.

Készáru 5 olcsóbb

Okt. buza	—
Tav. buza	9.70—9.72
Tav. rozs	8.26—8.28.
Tavaszi zab	5.90—5.92
Májusi tengeri 1899	4.85—4.86
Julius tengeri	—
aug.—szep. tengeri	—

Kőbányai sertésplac. j a n u á r 6. Magyar elsőrendű: Fialal nehéz (páronkint 320 kilogrammon felüli sulyban) 56—57 krajezárig Közép (o. kint 251—320 klg. sulyban) 57—58 1/2 kr. Könnyű (páronkint 250 klg.ig terjedő sulyban) 57 1/2—58 kr. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 kg. felüli sulyban) 56 1/2—57 krajezárig, közép (páronkint 240—260 kilogramm sulyban) 56—56 1/2 krajezárig. Könnyű (páronkint 240 kilogr.-ig terjedő sulyban) 57—58 krajezárig

Bécsi sertésvásár. A st.-marxi központi vásárcsarnokban ma megtartott sertésvásárok bejelentettek 9156 darabot, ebből a vásár elején felhajtottak: 3928 drb fiatal sertésa 4823 darab magyar hizott sertést, összesen a 551 darabot. Az üzlet arapj

Sertéslétszám: 1899. évi január hó 5-ik napján volt készlet 42759 darab, 1899. január hó 5. napján felhajtott 515 darab, 1899. január hó 5. napján elszállított 991 darab, 1899. január hó 5. napjára maradt készletben 64891 darab. — A hizott sertés üzleti-znyzata: laayha.

Jézés-kgy: kilogrammonként 616 sulyban (a fogyasztási adót nem számítva) elsőrendű sertés 49—49 krajezáron, kivételesen 50 krajezáron, középmiűségű sertés 46—47 krajezáron, könnyű sertés 41—43 krajezáron, fiatal sertés 36—39 krajezáron.

Budapesti sertés-konzumvásár. A ferencvárosi petroleum rakodónál levő székes-fővárosi sertés-konzumvásár árjagyzése deszember 12-én. Készlet 816 darab. Érkezett 847 drb, összes felhajtás 1663 darab, elszállított budapesti fogyasztásra 872 darab, eladatlanul visszamaradt 791 darab. — Napi árak: 120—180 klg. sulyban 44—46 krig. 220—230 klg. sulyban 44—47 krig. 320—330 kg. sulyban 45—47 krig. Öreg nehéz 44—46 krig. Kivételes árak — krig. Malacok 36—40 krajezárig A vásár hangulata élénk volt.

Borjuvásár. j a n u á r 5. Felhajtás: 147 szopis, borju rugott bárány, 616ál, 122: 9 belföldi, 24 tiróli, 160 bécsi öltöt borju. A hangulat élénk.

Buza. Tiszavidéki. 100 m.n. 80 k. 9.15 frton, 100 m.n. 80 k. 9.10 forinton, 100 mm. 80 k. 9.10 forinton, 100 m.n. 79.5 k. 9.10 forinton, 100 mm. 81 k. 8 forint 80 krajezáron, 150 méter nézsa 80 k. 9 forint 15 krajezáron 300 mm. 79.5 k. 9.15 frton, 100 mm. 78 k: 9 15 forinton, 100 mm 77 k, 6.15 forinton, 100 mm 80 k. 9.30 forinton, 150 mm, 80 k. 9.10 forinton, 100 mm, 79.5 k. 9 forint 15 krajezáron vegyes, 400 mm. 79 k. 9.12 és fél krajezáron vegyes, 100 m.n 80 b 9.25 forinton vegyes 2500 mm 78,5 k. 8 99 forinton. 500 mm. 76,5 k, 8.40 forinton, mind három hónapra

Pestvidéki, 300 mm. 80. k, 9.10 forinton sárga, 150 m.n 80 k, 9 forint 10 kron sárga 100 mm, 80 k, 9.20 forinton 100 mm 793 k 9.20 frton, 100 m.n. 80 k: 9.30 forinton 100 mm, 79 k, 9.3.0 forinton, 200 mm, 80 20 8.60 frton sárga, 100 mm. 77.5 k. 8 forint k. kron sárga, 100 mm, 79.5 k, 9 forint 10 kron sárga, 200 mm. 81.5 k, 9.25 forinton, 200 mm, 80 k. 9.25 forinton, 100 mm. 79 k 8.85 forinton vegyes, 100 m.n. 79.5 k. 8.90 forinton 300 mm. 77.5 k, 8.90 forinton 100 mm, 77 k. 8.90 forinton, 100 mm. 78 k 9,— forinton sárga, 200 mm, 78 k. 8.90 forinton, 100 mm. 78,5 k, 8.70 forinton 300 mm, 77 k, 8.90 forinton, 100 mm, 79 k: 8.90 forinton 200 mm, 78,7 k, 8.90 forinton, 100 m.n, 78 k 8.90 forinton. 100 mm, 86,8 k. 8.90 forinton mind három hónapra.

Szerbiai, 2000 mm. 78 k, 7,25 forintos három hónapra.

Bánsági. 100 m.n, 79 k. 9.10 forinton m.8 m 77 k. 8.60 frton vegyes, 200 mm, 0: k74060 forintos vegyes. mind három hónapra Tengeri az egyedüli szilárd esikk. A hidég időjárás folytan jobb az érdeklődés s helyben 460 frtot, budapesti paritásra 4.45—4.58 frtig fizetnek. Nagybecskerekén 200 mm.-ért 4—frtos fizettek prompt szállításra.

Bérekcsik díjszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	8
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	40	30
1/4 órára	20	15
Egy egész órára	40	30
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órán túl félórára v. hevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszatemet nékül a város sorompóin belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetőknél (valláskülönbség nélkül), ha a végintéskor a templomban történik, a temetőbe és vissza	2	1 40
A háztól a temetőbe ki és vissza	1 20	80
A színházba menet	60	40
A színházról jövet	60	40
Bárna v. vasúti indóház vagy raktárhoz nap pal menet vagy jövet kémi táskával	50	30
A kocsi mellé elhelyezett minden darab máiba után külön 10 krajczár díj jár.		
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, csukorgyár, légszuszogó, kertészeti egylet és gézmalmokhoz menet vagy jövet	50	30
menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	50	30
menet és jövet egy órai várakozással minden következő órára	1	70
Két fő barom- és lövésártérre oda és vissza egy órai várakozással	1 20	90
minden következő órára	40	30
Katonai lakanyahoz és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
menet és visszajövet 1 órai várakozással minden további órára	80	30
	40	30



Vasuti menetrend
Érvényes 1898. Október hó 1-től
— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczenből indul		V o n a t		Erkezik	
P.-Ladány*	12.—	déli	Vegyesvonat	1.28	délután
P.-Ladány	3.37	délután	Tv. sz. sz.	5.13	délután
P.-Ladány	8.15	este	Személyvonat	9.45	éjjel
Budapest	9.01	délelőtt	Gyorsvonat	1.50	délután
Budapest	12.36	délután	Személyvonat	8.10	este
Budapest	10.27	éjjel	Személyvonat	5.45	reggel
Debreczen—M.-Sziget					
Királyháza	5.22	reggel	Személyvonat	1.10	délután
M.-Sziget	3.—	reggel	Személyvonat	9.50	délelőtt
M.-Sziget	3.56	délután	Személyvonat	10.50	éjjel
M.-Sziget	6.55	este	Gyorsvonat	11.25	éjjel
Szatmár	8.20	este	Tv. sz. sz.	12.46	éjjel
Debreczen—Szerencs					
Szerencs	8.25	reggel	Személyvonat	11.26	délelőtt
Szerencs	4.01	délután	"	7.07	este
Szerencs	7.05	este	"	10.30	éjjel
Debreczen—Füzes-Abony					
Füzes-Abony	4.42	reggel	Vegyesvonat	10.24	délelőtt
Tisza-Füred	4.16	délután	"	7.56	este
Debreczen—Nagy-Léta—Vértes					
N.-Léta—Vértes	8.35	reggel	Vegyesvonat	10.43	délelőtt
N.-Léta—Vértes	4.21	délután	"	6.15	este
Debreczen—Tisza-Lök					
B.-Szt-Mihály	5.28	reggel	Vegyesvonat	9.17	délelőtt
H.-Nánásig	4.06	délután	"	7.29	este
H.-Nánásig	11.20	délelőtt	"	1.18	délután

* Minden kedden.

Debreczenbe érkezik		V o n a t		I n d u l o n n a n	
P.-Ladány	7.40	reggel	Tv. sz. sz.	6.05	reggel
P.-Ladány	5.14	reggel	Személyvonat	4.06	reggel
Budapest	3.36	délután	Személyvonat	9.15	délelőtt
Budapest	6.50	este	Gyorsvonat	1.55	délután
Budapest	2.40	éjjel	Személyvonat	7.05	este
M.-Sziget—Debreczen					
Szatmár	7.51	reggel	Személyvonat	4.—	reggel
M.-Sziget	12.16	délután	Személyvonat	6.—	reggel
Királyháza	6.54	este	Személyvonat	1.22	délután
M.-Sziget	8.54	reggel	Gyorsvonat	4.50	reggel
M.-Sziget	10.12	éjjel	Személyvonat	3.50	délután
Szerencs—Debreczen					
Szerencs	8.07	reggel	Személyvonat	5.—	reggel
Szerencs	12.21	délután	Személyvonat	9.07	délelőtt
Szerencs	7.57	este	Személyvonat	5.13	délután
Nagy-Léta—Vértes—Debreczen					
N.-Léta—Vértes	7.18	reggel	Vegyesvonat	5.25	reggel
N.-Léta—Vértes	3.13	délután	"	1.05	délután
Tisza-Lök—Debreczen					
Tisza-Lök	8.17	reggel	Vegyesvonat	5.06	reggel
Tisza-Lök	6.41	este	"	2.40	délután
H.-Nánás	3.30	délután	"	1.30	délután
Füzes-Abony—Debreczen					
Tisza-Füred	8.—	reggel	Vegyesvonat	4.18	reggel
Füzes-Abony	5.36	délután	"	11.35	délelőtt

Pályázat.

A máte-szalkai izr. hitközség által ujonnan épített kád- zuhany- és rituális fürdőhöz egy vizsgázott nő gépész, ki egyszersemind a fürdő kezelést is érti, — azonnali belépésre kerestetik.

Fizetés havonta 50 korona, lakás és fűtés. Pályázhatni felekezeti különbség nélkül. Eddigi alkalmaztatásuk, szakképzettségük, életkoruk és családi állapotukat feltüntető bizonylatokkal felszerelt folyamodványok í. hó végéig az alant irt címre küldendők be.

Mátészalka, 1899. január 7.
Izraelita hitközség előljárósága.